

„SVAKO JE TELO TRAVA“

(Isa. xl 6-9)

„GLAS je rekao: 'Viči.' I rekao je on: 'Šta da vičem?' – 'Svako je telo trava, i sva ljupkost njegova je kao cvet poljski: sasuši se trava, vene cvet, jer je duh Gospodnji na njega dunuo. Zaista je narod trava. Sasuši se trava, vene cvet, ali će reč Boga našeg stajati zauvek.“

„O, ti, koji govoriš dobre vesti Sionu, na goru se visoku uspni; o, ti koji govoriš dobre vesti Jerusalimu, snažno glas svoj podigni. Podigni ga, nemoj se bojati; reci gradovima judejskim: 'Evo Boga vašeg!'“ R. V.

Ps. ciii 15-17: „Što se čoveka tiče, dani njegovi su kao trava: kao cvet u polju, tako on cveta. Jer pređe preko njega vetar, i nema ga; i ne zna za njega više ni mesto njegovo. Ali milosrđe Gospodnje od večnosti do večnosti je nad onima koji ga se boje, i njegova pravednost sinovima sinova.“

Ps. xc 10: „Dana veka našeg sedamdeset je godina; a ako ih zbog snage bude osamdeset godina, ipak je vrhunac njihov muka i žalost, jer se brzo dokonča i mi odlepršamo.“

Jakov i 9-11, R. V.: „Neka brat niskog položaja uživa u svom visokom stanju; a bogat, što je ponižen; jer će proći kao cvet trave. Jer se sunce podiže sa užarenim vetrom, i sasuši travu; i njen cvet padne, i draž njenog izgleda propadne; tako će isto bogat čovek uvenuti u svojim postupcima.“

Mt. vi 28-30: „I zašto ste zabrinuti za odeću? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu: ne muče se niti predu, a kažem vam da ni Solomon u svojoj slavi nije bio obućen kao jedan od njih. Zato, ako travu poljsku, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako oblači, neće li mnogo radije obući vas, maloverni?“

Jer. xvii 5-7: „Ovako govori Gospod: 'Proklet bio čovek koji se pouzda u čoveka, i koji telo čini svojom mišicom, i čije srce odlazi od Gospoda. Jer on će biti kao vres u pustinji, i neće ni приметiti kada dolazi dobro, nego će nastanjivati spržena mesta u pustari, u zemlji slanoj i nenastanjenoj. Blagoslovljen je čovek koji se pouzda u Gospoda i čija nada je Gospod.“

Rim. vii 18: „Jer znam da u meni, to jest u mom telu, ništa dobro ne prebiva.“

Gal. v 17: „Jer telo žudi protiv Duha i Duh protiv tela; i to se dvoje jedno drugome protivi, tako da ne možete činiti ono što biste hteli.“

Ps. xxxiii 6: „Po reči Gospodnjoj bila su nebesa načinjena i dahom usta njegovih sva vojska njihova.“

1. Petrova i 22-25: „Volite jedan drugog žarko iz srca; pošto ste bili ponovo rođeni, ne iz raspadljivog semena, već iz neraspadljivog, preko Božje Reči, koja živi i ostaje. Jer, Svako telo je kao trava, i sva njegova slava kao cvet od trave. Trava se sasuši, i cvet otpada; Ali Gospodnja Reč ostaje zauvek. A ovo je Reč o dobrim vestima koja je bila propovedana vama.“

ZAPAMTITE da je ovo deo poruke utehe. Bog nam govori da je naše bezakonje oprosteno, i mi prihvatamo utehu. On nam govori da je naše ratovanje dovršeno, pošto je on pobedio svet, i mi se radujemo zbog utehe. Treba da budemo jednako radosni kada on nastavlja sa svojim utešnim rečima, i kaže da je svako telo trava, to jest, da mi nemamo nikakvu moć ni snagu ni mudrost u nama samima. To je stvarno ono što je uključeno u saopštenju da je naše ratovanje dovršeno, da je Isus vodio bitku za nas; jer jedini razlog zašto se on borio i pobedio za nas je to što mi nemamo nikakvu snagu da se borimo i pobedimo za sebe.

PRVI impuls koji neko ima kod čitanja Gospodnjih reči, „Svako telo je trava,“ je da kaže, „To ne znači zapravo da je svako telo trava; Ja znam da nisam trava, jer uopšte ne ličim na travu; jedva da postoji bilo kakva sličnost između mene i trave.“ Reči su naravno korišćene u figurativnom smislu. To je tako da ljudi čine beznačajnim reči od Gospoda, i zadržavaju sebe od toga da bilo šta nauče. Kada nam Bog kaže nešto što je potpuno novo za nas, i što mi ne razumemo, najmudrija stvar za nas je da u to poverujemo, i onda ćemo naučiti novu stvar. Onaj ko ne veruje ni u šta osim u ono što već zna i razume, imaće veoma ograničen opseg znanja, i njegovo skladište znanja će se neprestano smanjivati. Zapanjujuće je to kakvo široko polje nam se otvara kada prihvatimo neke

Gospodnje izjave kao stvarnu činjenicu, i nastavimo na toj osnovi. Stvari koje su ranije bile nejasne, iznenada postanu jasne. U izjavi da je „svako telo trava,“ imamo ukratko celu nauku botanike i fiziologije, kao i prvi deo ključa za spasenje.

Iz Mt. vi 28-30 saznajemo da je izraz „trava“ vrlo sveobuhvatan, pošto uključuje mnogo biljaka koje obično nisu klasifikovane kao trava. Poljski ljiljani su od Gospoda nazvani trava. Postoji, međutim, vrlo mnogo različitih vrsta trave, koje su tako nazvane od botaničara. Svaka vrsta žita je samo vrsta trave. Mala misao i zapažanje i poređenje pokazaće ovu činjenicu svima koji nisu to znali ranije. Kada je ovo prepoznato, nije teško videti da je svako telo trava. Zapravo, čudo je da bilo kome treba biti rečena tako jednostavna stvar. Tako, dobro znamo da je svaka životinja sastavljena od onoga što jede. *Der Mensch ist was er isst*, kaže stara Nemačka izreka. To jest, čovek je ono što jede. Sada ne samo da sve što jedemo, već sve što je na licu zemlje, dolazi iz tla. Većina ljudi jede i biljke i meso životinja; ali životinje koje oni jedu hrane se samo biljkama, ili travom, tako da je u svakom slučaju čovekovo telo sastavljeno samo od onoga što on izvuče iz stvorenih biljaka. Jedino u biljnom svetu čovek može pronaći elemente pripremljene za održavanje njegovog tela; vo ne pravi nikakve promene u elementima hrane koje pronalazi u travi; tako da kada čovek jede voila on jednostavno uzima svoju hranu iz druge ruke, nakon što je poslužila drugom telu. On ne dobija ništa što ne bi dobio u čistijem obliku da ju je uzeo direktno iz biljke. Prema tome to je bukvalna činjenica da je „svako telo trava.“

ПОТОК se ne može uzdići više od svog izvora. Ništa ne može biti bilo kako bolje od materijala od kog je napravljeno. Jaka odeća ne može biti napravljena od trule tkanine. Celu ne može biti ništa veće od zbira svih njegovih delova. Prema tome pošto je čovekovo telo sastavljeno samo od trave, ili ploda trave, očigledno je to da u čoveku ne postoji ništa više snage ili mudrosti nego što je u travi. Kako to može biti, kada je sam čovek samo trava? On nije poljska trava, ali je ipak trava.

„PA, ovo je sve osim utešne doktrine, moram reći,“ čujem da neko uzvikuje. „Ako nemam ništa više snage ili mudrosti od trave, nema koristi od mog pokušavanja da uradim ili budem nešto; ne postoji nada ni za koga.“ Ne tako brzo, molim. Niste čuli celu priču, ili ste bar zaboravili deo nje. „Reč Boga našeg će stajati zauvek.“ Ona „živi i ostaje.“ Ona je svemoćna i večna. Uteha od činjenice da je svako telo trava bazirana je na pratećoj činjenici da Božja Reč, koja je život trave, živi i ostaje, svemoćna. Nemojte razdvajati ove dve činjenice. Neka uvek budu jednako blisko ujedinjene kao što ih je Gospod napravio.

IPAK će neko reći, „Znam da imam snagu koju trava nema. Mogu da se krećem po volji, i mogu da radim mnogo stvari koje su nemoguće

za travu.“ Šta je zaključak?—Oh, jednostavno ovo, da ćete dokazati da Biblija nije tačna. Nema u tome dovoljno izgleda za uspeh, da bi se isplatilo pokušavati. Međutim hajde da ispitamo vašu izjavu. Možete da se krećete, kažete. Pa, tako može i biljka. Neke biljke se čak kreću od mesta do mesta, i svaka biljka ima određene pokrete koji mogu biti viđeni od svakog ko će se potruditi da pogleda. Da li ste ikada gledali biljku kako raste na prozoru? Znae kako će se okrenuti prema svetlu. Okrenite je za pola kruga, tako da se nagne dalje od prozora, i vrlo brzo ćete videti da se okrenula, i ponovo se pruža prema svetlosti. Zasadite drvo na pola puta između bunara i suve peščane obale, i gledajte kako koreni rastu. Umesto da se pružaju u svakom pravcu, većina njih će se okrenuti prema vodi. Koreni biljke se uvek postavljaju prema mestu gde postoji hrana za nju u rastvoru, i oni uvek idu pravo prvi put, i idu najdirektnijim putem. Oni ne gube vreme u „traženju“, i oni ne promašuju put. Šta biljka radi? Upravo ono što čovek radi—pokušava da dođe u najbolje moguće okolnosti za življenje; i ispunjava svoju svrhu uspešnije nego što čovek čini.

GLEDAJTE biljku, i takođe ćete videti da je sposobna da nosi veliki teret. Na prvom mestu, seme mora često primeniti čudesnu snagu kako bi pobeglo iz ljuske koja ga oblaže. Onda razmišljajte koliko veliku težinu zemlje nežni izdanak mora odgurnuti sa svog puta pre nego što može stići do površine zemlje. Razmišljajte koliko veliku težinu rastuće drvo podiže svake godine. Zatim iznad svega, zapamtite da je snaga o kojoj imate običaj da se hvalite izvedena iz tih istih prezrenih biljaka. Često ste bili gladni i malaksali. Često ste se osećali toliko slabim da niste mogli razmišljati da više radite, a vratila vam se vaša snaga i hrabrost nakon jedenja malo hleba. Niste li povezali svoju povećanu snagu sa hlebom koji ste jeli? Naravno da jeste, jer ste rekli, „Ne mogu uraditi ništa više dok ne budem imao nešto da jedem.“ Ipak pored svega toga niste razmišljali da je sva nova snaga koju ste primili od jedenja bila prethodno u onom što ste jeli. Da to nije bilo, kako biste mogli izvući bilo kakvu snagu od jedenja toga? „Govori dobro o mostu koji te prenosi preko.“ Umesto da budete toliko nadmoćni u snazi prema poljskoj travi, potpuno ste zavisni od nje.

HOĆEMO li onda da se klanjamo poljskoj travi, pošto je nadmoćnija od nas? Nikako, jer ste bili u pravu u smislu, da trava nema snagu. Ona se koristi kao simbol slabosti i krhkosti. Danas jeste, a sutra nije. Odakle onda dolazi ta predivna snaga koja je pokazana u njenom rastu, i koju mi izvlačimo jedući je i prerađujući je?—Od Božje reči koja živi i ostaje. „Božja reč je živa i delotvorna.“ Ona je sila i energija. Ona je mudrost. Hrist nosi sve rečju svoje snage. Jevr. 13. Njegova reč je na početku rekla, „Neka zemlja iznese travu,“ i u poslušnosti toj reči zemlja iznosi travu do današnjeg dana. Sav život i energija koji su pokazani u rastućoj biljci, život su od reči koja je u njoj. Večna snaga i Božanstvo od Boga jasno su viđeni u svakoj živoj biljci. Rim. 1 i 20. Semena trave koja mi jedemo pretvorena u hleb, samo su sredstva koja nam

prenose Božji život i snagu. Samo je Bog velik; samo on ima život, i mudrost i snagu. Klanjajte se Bogu.

To je lekcija koju treba da naučimo iz izjave da je svako telo trava. To je jednostavna istina, i ne postoji uteha u ničemu osim u istini. Laž nas može prevariti, i učiniti nas da mislimo da je sve ispravno, ali ona ne može dati pravu utehu. Čovek koji nam govori da nema opasnosti, kada jeste opasnost, nije utešitelj. Utešitelj je čovek koji ukazuje na opasnost i način bekstva. Dakle kao posledica ne prepoznavanja činjenice da smo trava, svi smo uključeni u pravljenu bogova od nas samih. Mi zamišljamo da imamo snagu od sebi. Činjenica je da snaga pripada Bogu. Ps. lxxii 11. Baš u meri u kojoj mislimo da imamo bilo kakvu snagu, mi smatramo sebe kao Bogom. Mi predlažemo u najboljem slučaju da podelimo počasti sa Bogom, govoreći, „Imam tako malo snage,“ i mislimo da smo dali predivno ponizno priznanje. U stvarnosti smo rekli, „Nisam toliko velik bog kao Onaj na nebu.“ To nije strah od Boga, i davanje slave njemu. Bog nam govori jasnu istinu, da mi nemamo uopšte snage, kako bismo mogli naučiti da kažemo, „Gle, Bog je moja snaga.“

„ONO što seješ ne oživljava ako ne umre; i to što seješ, ne seješ telo koje će nastati, nego golo zrno, recimo, pšenice ili neko drugo, a Bog mu daje telo kakvo hoće, i to svakom semenu njegovu vlastito telo. Nije svako telo isto telo: jer jedno je telo čoveka, a drugo telo zveri; drugo riba i drugo ptica. Ima i tela nebeskih i tela zemaljskih; ali je jedno slava nebeskih, a drugo je slava zemaljskih. Jedno je slava sunca, a drugo je slava meseca; i drugo je slava zvezda: jer se zvezda od zvezde razlikuje u slavi.“ 1. Kor. xv 36-41. Baš tako postoji razlika u biljkama. Zaista, to je ono što tekst kaže, jer Bog daje svakom semenu takvo telo kakvo hoće. Sve biljke nemaju istu svrhu. Postoji beskonačna raznolikost u biljnom svetu, a ipak isti je život u svim biljkama. Isti život u svima dovodi svaku do stanja savršenosti koje je Bog osmislio za nju. Baš tako isti život u ljudskoj biljci će, ako mu je dat slobodan tok, dovesti čoveka do stanja savršenstva osmišljenog za njega. Ništa nije preteško za Gospoda, i ništa nije premalo da pobegne njegovoj pažnji. Poljska trava je pasivna u Božjim rukama, za njega da čini sa njom kako želi, i predivne stvari su ostvarene. Ako bismo bili samo jednako pasivni u Božjim rukama, on će učiniti beskonačno veće stvari za nas, utoliko što nas je stvorio za uzvišenije mesto. Međutim mi ne možemo stići do tog uzvišenijeg mesta težnjom da podignemo gore sebe, ništa više nego što bršljan može svojom sopstvenom mudrošću i snagom da se popne na vrh kule, ili da razdvoji zidove nadvoje. „Jer je Bog taj koji izvodi u vama, da hoćete i učinite kao što mu je ugodno.“

„To je Reč koja vam se propoveda Jevanđeljem.“ Jevanđelje predstavlja Boga kao Stvoritelja, kao vrhovnog. Ono predstavlja Svemoćnog Spasitelja, koji spašava svojom snagom da stvara, utoliko što nas spašava tako što nas

stvara ponovo. Prema tome moramo očekivati da što smo bliži kraju, jasnije će ovo Jevanđelje biti predstavljeno. Sve glasnije vika mora biti izgovorena, što pokazuje ljudima da su oni sami po sebi apsolutno ništa, ali da je Bog sve. U njemu je sva punina, i od njegove punine smo svi mi primili. Mi smo ništa, ali nam on daje sve dajući nam sebe.

JEVANĐELJE nam ne kaže da gledamo na sebe, već na Boga. Ono nam govori šta smo, i zatim kaže, „Gledajte vašeg Boga.“ Mi treba da prihvatimo Božju izjavu o tome šta jesmo, a to nije teško kada imamo to tako očigledno za naša opažanja. Međutim znajući da smo ništa, ne treba da gubimo bilo kakvo vreme gledajući na sebe, jer je to sigurno gubljenje vremena da gledamo na ništa. Naše zaduženje je, „Gledajte vašeg Boga!“ Gde ćemo gledati, kako bismo ga videli? Gledajte na sve što je on stvorio,—na nebesa, na mora, na zemlju, i na sve što je u njima. Kada vidimo sebe, kao što moramo svaki dan, neka to bude samo da prepoznamo činjenicu da „u njemu mi živimo, mičemo se i jesmo.“ Neka se nijedno telo ne ponosi čovekom, već umesto toga, „Bojte se Boga i dajte mu slavu,“ „i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.“ Otk. xiv 7.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER